

προσκυνεῖν ἀναφέροντες τὰ πρωτότοκα καὶ τὰς δεκάτας τῶν γενη- BA
 μάτων, καὶ οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλάνῃ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. ἐκ
 15 ρίζης καλῆς εἶ, ἀδελφε. ¹⁵ ἀλλ' εἶπόν μοι τίνα σοι ἔσομαι μισθὸν
 δίδοναι· δραχμὴν τῆς ἡμέρας καὶ τὰ δέοντά σοι ὡς καὶ τῷ υἱῷ
 16 μου; ¹⁶ καὶ ἔτι προσθήσω σοι ἐπὶ τὸν μισθόν, ἐὰν ὑγιαίνοντες
 17 ἐπιστρέψῃτε. ¹⁷ καὶ εὐδόκησαν οὕτως. καὶ εἶπεν πρὸς Τωβιαν Ἔτοι-
 μος γίνου πρὸς τὴν ὁδόν· καὶ εὐοδωθείτε. καὶ ἠτοίμασεν ὁ υἱὸς
 αὐτοῦ τὰ πρὸς τὴν ὁδόν. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Πορεύου
 μετὰ τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ οἰκῶν θεὸς εὐοδώσει
 τὴν ὁδὸν ὑμῶν, καὶ ὁ ἄγγελος αὐτοῦ συμπορευθήτω ὑμῖν. καὶ ἐξ-
 ἦλθαν ἀμφοτέροι ἀπελθεῖν καὶ ὁ κύων τοῦ παιδαρίου μετ' αὐτῶν. —
 18 ¹⁸ ἔκλαυσεν δὲ Ἀννα ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς Τωβιτ Τί ἐξ-
 ἀπέστειλας τὸ παιδίον ἡμῶν; ἢ οὐχὶ ἡ ράβδος τῆς χειρὸς ἡμῶν
 ἐστὶν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν καὶ ἐκπορεύεσθαι ἐνώπιον ἡμῶν;
 19 ¹⁹ ἀργύριον τῷ ἀργυρίῳ μὴ φθάσαι, ἀλλὰ περίφημα τοῦ παιδίου
 20 ἡμῶν γένοιτο· ²⁰ ὡς γὰρ δέδοται ἡμῖν ζῆν παρὰ τοῦ κυρίου, τοῦτο
 21 ἱκανὸν ἡμῖν ὑπάρχει. ²¹ καὶ εἶπεν αὐτῇ Τωβιτ Μὴ λόγον ἔχε, ἀδελφή·

¹⁴ ἐν τῇ πλάνῃ] τὴν πλάνην A | καλῆς ult.] μεγάλης A || ¹⁷ καὶ ¹⁰ > B
 | οἰκῶν] pr. κατ A || ¹⁸ ἀννα > A

καὶ προσεκύνουν μετ' ἐμοῦ ἐκεῖ καὶ οὐκ ἐπλανήθησαν. οἱ ἀδελφοί σου S
 15 ἀνθρώποι ἀγαθοί· ἐκ ρίζης ἀγαθῆς εἶ σύ, καὶ χαίρων ἔλθοις. ¹⁵ καὶ
 εἶπεν αὐτῷ Ἐγὼ σοι δίδωμι μισθὸν τὴν ἡμέραν δραχμὴν καὶ τὰ
 16 δέοντά σοι ὁμοίως τῷ υἱῷ μου· ¹⁶ καὶ πορευθήτι μετὰ τοῦ υἱοῦ
 17 μου, καὶ ἔτι προσθήσω σοι τῷ μισθῷ. ¹⁷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Πο-
 ρεύσομαι μετ' αὐτοῦ· καὶ μὴ φοβηθῆς, ὑγιαίνοντες ἀπελευσόμεθα
 καὶ ὑγιαίνοντες ἐπιστρέψομεν πρὸς σέ, διότι ἡ ὁδὸς ἀσφαλῆς. καὶ
 εἶπεν αὐτῷ Εὐλογία σοι γένοιτο, ἀδελφε. καὶ ἐκάλεσεν τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Παιδίον, ἑτοίμασον τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν καὶ
 ἐξελθε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ ὁ θεὸς ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ διασώ-
 σαι ὑμᾶς ἐκεῖ καὶ ἀποκαταστήσαι ὑμᾶς πρὸς ἐμὲ ὑγιαίνοντας, καὶ
 ὁ ἄγγελος αὐτοῦ συνοδεύσαι ὑμῖν μετὰ σωτηρίας, παιδίον. καὶ ἐξ-
 ἦλθεν πορευθῆναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ἐφίλησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ
 18 καὶ τὴν μητέρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβιθ Πορεύου ὑγιαίνων. — ¹⁸ καὶ
 ἔκλαυσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς Τωβιθ Τί ὅτι ἀπέστειλας
 τὸ παιδίον μου; οὐχὶ αὐτὸς ράβδος τῆς χειρὸς ἡμῶν ἐστὶν καὶ
 19 αὐτὸς εἰσπορεύεται καὶ ἐκπορεύεται ἐνώπιον ἡμῶν; ¹⁹ ἀργύριον τῷ
 ἀργυρίῳ μὴ φθάσαι, ἀλλὰ περίφημα τοῦ παιδίου ἡμῶν γένοιτο.
 20 ²⁰ ὡς δέδοται ζῆν ἡμῖν παρὰ τοῦ κυρίου, τοῦτο ἱκανὸν ἡμῖν. ²¹ καὶ
 21 εἶπεν αὐτῇ Μὴ λόγον ἔχε· ὑγιαίνων πορεύσεται τὸ παιδίον ἡμῶν